

సినీ బేతాళ కథలు

- డా. కె.వివేకానందమూర్తి

ఒకప్పటి మిమిక్రీ ఆర్టిస్ట్, సినీనటుడు, సినీపత్రికా సంపాదకుడు, ఇప్పటికీ చక్కటి కథారచయిత, విదేశంలో తెలుగు వైద్యుడు.. డా.కె.వివేకానందమూర్తిగారు నెలకో సినీ బేతాళ కథ చెప్పడం ప్రారంభించారు. డాక్టర్గారి కలం నుంచి నెలకో బేతాళ కథ ..కౌముది పాఠకుల కోసం ప్రత్యేకం..!!

- 36 -

- మూడాచారం -

విక్రమార్కుడు మళ్ళీ బేతాళుడి శవాన్ని తన భుజం మీద వేసుకుని నడకసాగించాడు.

‘విక్రమార్కా! దారిలో నీకు నడకబోరు తగ్గించడానికి మరో కథ చెబుతాను విను-’ అని బేతాళుడు ప్రారంభించాడు.

నిర్మాత కుచేలరావు గ్లాసులో ఐసు ముక్కలు వేసుకుని విస్కీపోసుకున్నాడు. ‘అలా యెందుకండీ అపురూపమైన మందుని రాళ్లపాలు చేస్తున్నారు’ అనడిగింది అతని భార్య రంగసాని..

‘రాళ్లపాలు చెయ్యడం కాదే రంగప్పారీ! ఆన్ ద రాక్స్ అలంకరిస్తున్నా- అది సరేగానీ నిన్న ఆ మ్యూజిక్కాడు కట్టిన మనకొత్త సినిమా పాట వొకసారి ఆన్ చెయ్యి” అన్నాడు.

రంగసాని పాట ఆన్ చేసింది. ఆ పాట జపాన్లో వున్న ప్రియురాలికోసం విశాఖలో విరహపియుడు పాడింది - ఒసాకాలో వొంపుల పిల్లా, విశాఖలో జంపులు ఎల్లా? లుసాకాకి ట్రోప్పేడ్డామా, కసిదుప్పటి కప్పేడ్డామా -

పాట విన్నాక గ్లాసుకేసి చూస్తూ నిర్మాత కుచేలరావు - ‘సావిత్రెం యిరగదీసాడు కవిగాడు. రాగం బోగం సేసాడు మూజిక్కాడు. సూసావా రంగీ.. గలాసులో ఐసు ముక్కలు యెలా కరిగిపోతున్నాయో - అందుకే అన్నారు. సంగీతానికి రాల్లు కరుగుతాయని. అన్నాడు.

‘ఎదవ జడ్డిమెంటులైమాకండీ. ఏ యెదవ రాసినా, ఏ సన్నాసి టూనిచ్చినా యినే వోడి సెవుల్లో తెలుగప్పుడో బీటలు తీసింది. ఐసురాల్లు కరగటానికి పాటెందుకూ? మీ సుక్క సూపు సాలు’ అంది నిర్మాత భార్య రంగసాని.

మర్నాడు పాటల రచయిత గీతగోవిందం, నిర్మాత కుచేలరావుని ప్రాడక్షనాఫీసులో కలిశాడు.

‘పస్తు సాంగు ఫస్తుగా వుందయ్యా గోయిందం. మరి రెండోది రెడీనా?’ అడిగాడు కుచేలరావు.

‘ఆమ్మామ్మా - అఘంభుఘం’ - అన్నాడు లిరిగ్గోవిందం.

‘ఏటిది - పల్లవా?’ - అడిగాడు నిర్మాత.

‘పల్లవీ - పాటా కాదండి. ఆమ్యామ్యా - అఘంభుఘం!’

‘పల్లవీ - పాటా కాకపోతే ఏటిదీ! ఆమామా - అసుం బుసం’

‘అదేనండి. కాస్త డబ్బుకి యెటాముటీగా వుందండి. మొహమాట పడి అలా అడిగానండి.’

‘బలేవోడివయ్యా కవీ! డబ్బెక్కడికి పోద్ది? నీకు తెల్సా ఏటి? నేనా కుసీలుడు. లోబడిజట్టు పూరు నిర్మాతగాణ్ణి. నువ్వా గోయిందం. గోయిందుడు. కుచేలున్ని డబ్బుడగటం పరాసికంగా లేదూ?’

‘అదేంటిసార్ - హీరో, హీరోయిన్లకి కోట్లు కుమ్మరిస్తారు. పాటల రచయితకి చిల్లర చిలకరిస్తారు. పాటలు బావుంటేనే కదా సినిమా నిలబడేది!’

‘నిజమేలే. కానీ ఆల్ల రేటదీ - ఏంసైను సెప్పు!’ అయినా అలాంటిదేం ఎట్టుకోకు. నీకు మిగతా నిరమాతగాల్లకంటే ఎక్కువే యిస్తాను. ఎందుకంటే నేను సావిత్రిపియున్ని. అంచాత ముందింటికెల్లి ఆ రెండో పాట రాసేసి తీసుకురా -’

‘సర్లెండి. రెండోజులు పట్టేలావుందండి.’

‘ఎందుకో?’

‘ఏంలేదండి. మూడో మూలకెళ్లిపోయిందండి. ఎలాగో ట్రై చేసి రెండోజుల్లో మూడో తెచ్చుకుని రాస్తానండి’

‘సూడు. నా పాటగోయిందం! మూడనేది ఎక్కడో అనకాపల్లినుంచో, పెద్దాపురం నుంచో రాదు. మనం తెచ్చుకోవాల.’

‘ఎలాగండి తెచ్చుకోవడం?’

‘యిను. నేనో నికార్సయిన సలహా యిస్తాను. అలా సెయ్యి. మూడేటి - దానమ్మా మొగుడు కూడా లగత్తుకొత్తుంది.’

‘అయితే చెప్పండి సార్!’ - ఆత్రుతగా అడిగాడు గీత రచయిత గీతగోవిందుడు.

‘ఏటుంది. బాగా సింపుల్. యింటికెల్లి పెళ్లాన్ని పలకరించు. పేమగా డవిలాగులు సెప్పు. యింకా పేమగా దగ్గరికి తీసుకో. ఆలీసం సైకుండా యిద్దరూ కలిసి మంచవెక్కి, మంచాన్ని కోల్లు యిరిగేలా కుదిపెయ్. మూడు, రెండు సెకన్లలో రన్నింగ్సుతో వచ్చి నీకు మూడు రాజుకుంటుంది. నీ కలం రాసుకుంటుంది.’

‘అంతేనంటారా!’

‘అంతే ఏంటీ! యిది యేదం. పాలో అయిపో. పాటతో వచ్చియ్. రెండురోజులు నేను నా కొత్త అవుడ్డోరు కోసం అలా డార్మింగ్ ఎల్లాస్తా’ లిరిగ్గోవిందానికి ప్రోత్సాహరణం పోసి పంపించాడు.

నిర్మాత కుచేలరావు డార్మింగ్నుంచి తిరిగొచ్చాడు. పాటల రచయిత గీతగోవిందం డార్మింగ్ను కలిసి తిరిగొచ్చాడు.

‘ఏటి గోయిందం! నే సెప్పినట్టు సేసేవా! మూడు సెట్టుయ్యిందా! పాటచ్చరాలు కట్టేసావా!’ అని కుచేలరావడిగాడు.

లిరిగ్గోవిందుడు చురుగ్గా సమాధానం చెప్పాడు - ‘యస్సార్! మీ సలహా మహత్తరం. పాటించాక నాకొచ్చిన మూడు గురించి నావల్లకాదు చెప్పతరం. ఇదిగో నేను మాంఛి మూడులో రాసిన రెండోపాట.’ అని పాట వినిపించాడు. పాట చూసి కుచేలరావు ఖుషి అయిపోయాడు ‘నువ్ మాంచి పాటకారివయ్యా గోయిందం!’ - అని మెచ్చుకున్నాడు.

గీతగోవిందుడు ఆనంద సముద్రంలో ఈతకొడుతూ అన్నాడు. ‘సార్! డబ్బులడిగినపుడల్లా మీరు కుచేలుడిని అంటారుగనీ, మీ యిల్లు మాత్రం అదిరింది సార్. ముఖ్యంగా మీ బెడ్రూమ్ స్వర్ణతుల్యం. ఆ బెడ్రూమ్ భరితం’

‘గోయిందా - గోయిందా. పెళ్లాన్ని పలకరించమంటే నీ పెళ్లాన్ని కులుకుసైమని.’

‘నాకింకా పెళ్లికాలేదు సారీ! మీరు నా పాటల కిచ్చే చిల్లరతో వొక్కణ్ణి బతకడం కష్టం - యిక సంసారం యెలా చెయ్యగలను సారీ!’

అంతే నిర్మాత కుచేలరావు - ‘రంగసానీ!’ అని ఓ గావుకేక పెట్టి మందుబీరువా కిందపడిపోయాడు. -

‘అదీ విక్రమార్కా! ఇప్పుడు చెప్పు! తర్వాత ఏం జరిగింది? ఈ ప్రశ్నకు నువ్వు తెలిసీ బదులు చెప్పకపోయావో నీ తలమీద వెయ్యి కొత్త తెలుగు సినీమా పాటలు గీతగోవిందం వాయించేస్తాయి.’ అని బేతాళుడు ముగించాడు.

జవాబుగా విక్రమార్కుడు. ‘ఓ బేతాళా జరగడానికేముంది. రంగసానీకి పుట్టిన కొడుకుని కుచేలరావు, గీత రచయిత గీత గోవిందుడు - నా కొడకా! నా కొడుకా! అని ప్రేమగా పిలుచుకోసాగారు. నిర్మాతలు లిరిక్ రైటర్స్ కి రేటు బాగా పెంచారు కానీ యింకా క్రియారూపంలోకి దించలేదు. అందుకే -

-కాయేన మనసా బుద్ధ్యా

కెవలై రిందియై రపి!

యోగినః కర్మకుర్వస్మి

సంగత్య క్ష్యా ఆత్మశుద్ధయే!!

లిరిక్యుతులైన యోగులు ఆత్మ పరిశుద్ధికి స్వర్గోద్రిక్త ఫలాశను ఆశింపక తను మన జ్ఞానేంద్రియములతో కర్మల నాచరింతును - అన్నారోయ్ గీతాచార్యులు, శ్రీకృష్ణభగవానుడు.”

- అని చెప్పగానే, రాజుకి మౌనభంగం కలిగి బేతాళుడు యెగిరి మళ్ళీ, తెలుగు సినీమా పాటలా అనూహ్యంగా పెరుగుతున్న చెట్టేక్కేసాడు.

(వచ్చేనెలలో మరోకథ)

Post your comments